

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2021 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 23 decembrie 2020 în cauza penală în privința lui,

*Pereu Victor xxx, născut la xxxx, originar
și domiciliat în xxxxxx*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 14.08.2018 – 23.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021– 01.03.2021;

Instanța de recurs: 19.05.2021–07.07.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 decembrie 2020, Pereu Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod Penal și în baza acestei legi, i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Pereu Victor prin sentință, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 28 decembrie 2018, stabilindu-i pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Pereu Victor, în perioada de timp 19 februarie 2017, ora 16:00 – 20 februarie 2017, ora 18:00, aflându-se pe str. xxxxx din mun. xxxxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, intenționat, pe ascuns, prin deteriorarea lacătului de la un garaj din metal, a sustras o motocicletă de model „Honda Hornet” 600 cm³/3, a.f. 2008, cu numărul de înmatriculare xxxxx la preț de 3500 Euro,

care aparține lui Brumarel Maxim, și o motocicletă de model "Suzuki GSX R" , a.f.2007 cu numărul de înmatriculare xxxxx, la preț de 1500 Euro, care aparține lui Gânga Sergiu, după ce cu bunurile sustrase s-a ascuns de la fața locului, astfel cauzând părții vătămate Brumarel Maxim o daună materială în proporții considerabile în sumă de 72569,7 lei, iar părții vătămate Gânga Sergiu o daună materială în proporții considerabile în sumă de 30763,5 MDL, în total suma prejudiciului cauzat părților vătămate constituind suma de 103 333,2 MDL.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Pereu Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Pereu Victor, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pereu Victor să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat că:

- în instanță, cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, fiind pornit dosar căutare, astfel prima instanță și-a motivat sentința în baza declarațiilor părților vătămate;

- probatoriul administrat la materialele cauzei este insuficient pentru atragerea inculpatului la răspundere penală. Mai mult ca atât, părțile vătămate n-au formulat acțiune civilă în cadrul procesului penal, din motiv că prejudiciul le-a fost recuperat și, prin urmare, n-au fost înaintate pretenții față de Pereu Victor, ca persoană care ar fi comis infracțiunea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Pereu Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod Penal, după indicii calificativi – furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Pereu Victor și că acesta urma a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) lit.c),

d) Cod Penal, instanța de apel a remarcat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a apreciat aceste afirmații ale avocatului drept opinia subiectivă a acestuia, or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Subsidiar, instanța de apel a respins afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar confirma că inculpatul Pereu Victor a comis infracțiunea incriminată, or, din materialele cauzei penale se constată contrariu, martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, în coroborare cu probe scrise, au indicat că anume inculpatul a comis fapta infracțională de sustragere pe ascuns a bunurilor ce aparțin altei persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel urmare a analizei complexe a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului Pereu Victor, care invocând incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) 8) și 12) a solicitat casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pereu Victor să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că:

- în instanță, conform prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, a fost pornit dosar de căutare, cauza fiind examinată în

procedură generală, iar în rezultat instanța a emis o sentință de condamnare în baza declarațiilor părții vătămate;

- părțile vătămate nu au formulat acțiune civilă în cadrul procesului penal, din motiv că nu au suportat vreun prejudiciu și, prin urmare, nu au fost înaintate pretenții față de Pereu Victor, ca persoană, care a comis infracțiune.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 11 Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel privind individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 10) 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar instanța de recurs, consideră necesar de a preciza că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma precitată, nu a specificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat.

Indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, recurentul nu relatat din care considerente motivele specificate sunt incidente speței, context în care afirmațiile descrise sunt apreciate de instanța de recurs ca fiind declarative.

Așadar, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70, 75, Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Cât privește invocarea de către recurent în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ținând cont de cele stabilite de către instanțele de fond și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Perea Victor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal. Mai mult recurentul, invocând acest temei de casare nu a indicat în baza cărei norme legale, în opinia acestuia, urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului în condițiile invocării încadrării greșite de către instanță a faptelor acestuia.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe

aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lupan Vadim în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2021, în cauza penală privind-l pe *Pereu Victor xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana